

Hanna og Harry Wilson: - Vit ferðast annað hvørt ár til Føroya, og altíð í juni mánaði, tí tað er vakrasta ársins tíð heima

Harry: - Eg noyddist at gera skjótt av, tá hon stóð framman fyri mær við fototólinum

Hanna: - Eg fall fyrri honum, tí hann hevði so vøkur blá eygu

- Um tú tekur tað góða og vigar tað upp móti honum, so eri eg fegin um hvussu tað hevur gingið, sigur Hanna og Harry gevur konu síni rætt

Tað hevur helst verið hátíðardámar yvir skrudgonguni, tá teir bretska hermennir komu eftir Vaglinum í 1945 í sambandi við at kriggið var av.

21 ára gamla havnargentan Hanna Apol var á staðnum við fototólinum, og júst hetta var orsøkin til, at hon hitti Harry Wilson. Tey giftust try ár seinni og búsettust í Bretlandi, og fingu fyra børn.

- Eg fór eins og so nógv onnur oman á Vaglin henda dagin. Tá kom ein bretska hermaður til mín og spurdi, um hann kundi læna filmin, tá hann var framkallaður, so hann kundi fáa myndir frá skrudgonguni við sær heim aftur til Bretlands, greiðir Hanna Wilson frá í telefonini úr Hull.

- Hann hevði so vøkur, blá eygu

- Jú, tað tað var gaman í, og eg bað breta siga mær bústaðin, so eg kundi senda honum filmin við postinum.

Maðurin risti við hævdið og spurdi, um eg ikki kundi stækka inn á gólvið við filminum, tí hann búið í Havn.

Tað, sum unga havnargentan ikki visti, var, at 26 ára gamla hermaðurin hevði fingið gott eyga á Honnu á gøtuni, og við hesum vildi koma í samband við hana.

Harry Wilson sigur við Sosalin, at hann hevði spurt ein vinmann, sum var giftur við føroyskari gentu, um hann ikki kundi leggja eitt orð inn fyri seg hjá Honnu, men hesin svaraði, at hon ikki gekk við eingilsmonnum.

- Eg noyddist tí at gera skjótt av, tá hon stóð framman fyri mær við fototólinum. Tá hon kom við filminum nakrar dagar seinni, segði eg henni, at ein góður filmur gekk í Havnar bio, og um hon kundi hugsa sær at komið við mær á bio?

- Eg visti ikki rættiliga, um eg skuldi taka av, minnist Hanna Wilson. Hon hevði sæð henda filmin, men tað segði hon ikki fyrri

Hon fall fyrri bretska hermanni í 1945:

– Eg kendi meg ongantíð fremmanda

– Fólki tóku væl ímóti mær, tá eg kom higar. Eg havi havt góðan mann, og vit fingu fyra børn og eiga nú trí ommubørn, sum vit eru nógv saman við, sigur Hanna Wilson úr Havn, sum forelskaði seg í einum bretska hermanni og flutti við honum til Bretlands eftir seinna heimsbardaga

Harry: - Jú, vit fóru á bio, og so var leyst og liðugt. Hóast eg ikki hevði ætlað mær at bundið meg, og serliga ikki til ein eingilsmann, so bleiv eg forelskað. Eg fall fyrri Harry, tí hann hevði so vøkur blá eygu, sigur Hanna Wilson skemtandi.

Innkallaður aftan á studentaskúlan

Harry Wilson var studentur, tá hann varð innkallaður í bretska herin, sum so nógvir aðrir ungir menn tá. Hann var í Sørvági í hálvtánnið ár, og flutti síðani til Havnar, har hann var hálvt ár. Hanna hevði tó ongantíð sæð hann.

Upprunaliga var ætlanin at herdeild hansara skuldi fara til Suðurafrika, tí á hermannabúðini fingu teir boð

um at útvega hermonnum summarbúna, men síðani vórðu boðini broytt. Nú skuldu teir hava heit klæði. Hermenn vistu ongantíð áður enn teir vóru komnir fram, hvagar leiðin gekk. Teir vistu tí av ongum fyrr enn einu náttina, tá teir ankraðu upp á Redini í Havn, har nakrir hermenn fóru í land, meðan hinir komu til Sørvágs morgunin eftir.

- Tá vit komu á Havnina var einki at siggja, tí býurin var myrkalagdur, sigur Harry Wilson. Hann hevur bert góð minnir um tíðina í Føroyum, og sigur, hvussu fitt og blíð fólk vóru við seg í Sørvági. Hann hevur enn samband við fólk í Vágnum.

Hjúnini Wilsom hava vitjað í minsta lagi annað

hvørt ár í juni mánaði í Føroyum, og um várið hava tey ofta verið sunnanfyri í heitu londonum.

- Juni mánaður er besta tíðin at ferðast í Føroyum, tí tá er so vakurt heima, siga tey bæði Hanna og Harry.

Harry Wilson var í Havnini eina tíð eftir at hann hevði hitt Honnu, og hóast kriggið var av, so var hann framvegis í herinum og noyddur at fara aftur til Bretlands. Hann varð sendur til Italia, har hann var í eitt ár.

Skrivaði gentuni bræv hvønn dag

- Harry skrivaði mær bræv hvønn dag hetta árið, og eg royndi at skriva til hansara, men eg dugdi ikki so væl enskt, sigur Hanna Wilson.

DAGNY JOENSEN
KALMAR LINDENSKOV

beina leið til Føroya. Hann bað pápa Honnu um at fáa dóttirina.

- Teir tosaðu leingi saman, og so var tað jattað og vit vórðu ringforlovað.

Mamman var bangin um dóttirina

- Tað var ikki so lætt hjá foreldrum mínum at góðtaka, tí eg var einasta dóttur og pápi vildi helst, at eg varð verandi í Føroyum. Foreldur míni vóru ivasom um hetta, tí tey bæði í síni tíð høvdu havt trupulleikar av, at pápi mín var úr Hollandi, og at mammu longdist so illa heimaftur, at tey noyddust at búsetast í Føroyum.

- Tí var mamma so bangin um meg, at eg fór at leingiast, um vit fóru at búa í Bretlandi, men bæði foreldri míni dámdu so væl Harry og góðtóku tað, sigur Hanna.

Eftir hetta fór Hanna til Noregs at arbeiða hjá mostur síni, sum hevði kurbað í Gjøvik, stutt frá Lillehammer.

Tá hon hevði verið í Gjøvik í hálvt ár, komu boðini úr Føroyum, at mamman varð vorðin sjúk, og Hanna fór heim at passa hana. Harry hevði eisini vitjað Honnu í Noregi, men nú var hann farin á universitet í Bretlandi at lesa til arkitekt. Mamman doyði stutt eftir, at Hanna var komin heim-